

NIKOM

85 -11- 23

DÖSV.....

ADVOKATFIRMAN SÖDERMARK

Advokaterna
 BERTIL HENRIQUES
 BERTIL SÖDERMARK
 ANDERS BECK-FRIIS
 LARS GÖTHLIN
 PETER J. LINDSKOG
 HÅKAN ROCKSTRÖM
 BERTIL BRINCK
 PETER BOLMSTEDT
 THOMAS TENDORF
 TORGNY WETTERBERG

PETER HAGLUND
 LARS SANDBERG

Jur.kand.
 PONTUS SELDERMAN
 HÅKAN LINDÖREN

STRANDVÄGEN 1
 BOX 14055
 S-104 40 STOCKHOLM
 TELEFON: 08-670 57 50
 TELEFAX: 08-663 67 20

~~DÖSV-NR~~
 GÖTEBORGS TINGSRÄTT, avd 1:2
 19 85-11 -28

Ab 21-25 Översändes till A. Flinck
 för yttrande och ev. berednings
 somat hänskjutna:

Agnetta Flinck

Till

Göteborgs tingsrätt

T-2410-95 1:2 - Rederi & Fastighets AB Råna (Råna) /.

Lagerlöf & Leman Advokatbyrå AB (L&L)

Såsom ombud för L&L får jag härmed avgiva följande svaromål.

Inställning till yrkandena

L&L bestrider yrkandena.

L&L kan inte vitsorda yrkade belopp som skäligen och för sig. Räkna vitsordas från dagen för delgivning av stämningen.

Begäran om klarläggande

Råna påstår att tvisteföremålet överlåtits till Råna. L&Ls hemställer att det i processen klargörs i vilken egenskap Råna innehar de påstådda anspråken. Råna synes nämligen självt sakna nämnvärda tillgångar.

Omständigheter i sak

s. 2

De angivna omständigheterna vitsordas i sak. För ordningens skull önskar L&L påpeka att den första kontakten i ärendet togs av Lars-Erik Johanssons far, Lars Johansson, den 27 oktober 1986 samt att Eltvedt & O'Sullivan är en välkänd konsultfirma, som bland annat sysslar med sjörättsliga frågor. Frank Benham är fransk advokat, men måste anlita advokat med licens för inställelse inför domstolen i Toulon på grund av de regler, som gäller advokatmonopol i Frankrike.

s. 3

Max Slotte pekade givetvis på möjligheten att den franska banken kunde begära kvarstad på Lady Eilen såsom säkerhet för sitt fordringsanspråk. L&L bestrider emellertid, att Max Slotte skulle ha rätt Toftö att segla fartyget till Italien. Det var Lars-Erik Johanssons eget beslut, då han önskade hämta ett segelstäl i San Remo, vilket förvarades där innan fartyget avsåg att avsegla till Västindien. L&L bestrider likaledes att Max Slotte skulle föreslagit eller haft någon inverkan på Lars-Erik Johanssons beslut att segla fartyget till Alicante i södra Spanien. Enligt vad Max Slotte har sig bekant, gjordes detta för att komplettera besättningen och Lars-Erik Johansson, som själv hade varit i Sverige under fartygets seglats från San Remo till Alicante, gick ombord i Alicante. Fartyget skulle till Kanarieöarna och Karibien och det var givetvis Gennitti, i egenskap av fartygets befraktare, som disponerade över fartyget och kunde ge direktiv vart det skulle segla.

s. 2x

Den franska banken stämde såväl Gennitti och hans hustru som Lars-Erik Johansson till den lokala domstolen i Toulon och hotade även med polisanmälan. Frank Benham anlätade Maitre Girard för att företräda Lars-Erik Johansson inför domstolen. Denne inställde sig till första inställelse den 8 december 1986. Samtidigt pågick förhandlingar med banken och den 17 december kunde Eltvedt & O'Sullivan meddela, att man nått en överenskommelse. Med anledning härav bad Max Slotte Lars-Erik Johansson att remittera återstoden av beloppet, FFR 1.079.000, till Lars-Erik Johanssons konto i den franska banken i Monaco. Det kom emellertid att dröja något, innan den franska bankens ombud skrev under överenskommelsen, som innebar att FFR 803.252,58 skulle återbetalas till banken. Lars-Erik Johansson hade givetvis rätt att kräva makarna Gennitti på detta belopp jämte alla uppkomna kostnader och makarna Gennitti skrev på en skuldförbindelse om SEK 1.431.000.

ADVOKATFIRMAN SÖDERMARK

s. 3 m

Enligt det upprättade certepartiet rörande Lady Ellen hade Gennitti en köption att förvärva fartyget. Han häftade i skuld för charterhyror, men förklarade att han hade tillfälliga likviditetsproblem till följd av att en affär hade gått om intet. Johanssons önskade fortsätta affärsförbindelsen med Gennitti trots de dåliga erfarenheterna. Gennitti påstods också äga en stor vingård i Sydfrankrike, som enligt Lars Johanssons utsago var helt fantastisk.

Charterverksamheten med Lady Ellen hade inte varit någon lönsam affär, varför det framstod som en ur affärsmässig synpunkt riktig idé att Lady Ellen skulle försälas. Max Slottes uppdrag i detta hänseende innebar att arbeta fram ett säkerhetspaket, som kunde tas i anspråk i händelse av kontraktsbrott från Gennittis sida. Den skiss, som Råna åberopat såsom Bil. 3 till stämningsansökan, utgör ett första utkast till lösning av säkerhetsfrågorna såsom Gennitti ville ha det. Det föreslogs bland annat, att säljarna skulle erhålla säkerhet i form av pantförskrivning av aktierna i Société Civil Domaine de la Tousque, vilket inte accepterades. Lösningen blev till slut, att Gennitti skulle bilda ett svenskt bolag, AB Lady Ellen, för förvärv av fartyget och att säljarna skulle få en inteckning i Domaine de la Tousque för FFR 17.000.000 med tredje bästa rätt samt en inteckning i 1986 års vinskörd (warrant sur la récolte en cave). Dessutom skulle säljarna erhålla pantbrev i Lady Ellen för SEK 10.500.000 med prioritet efter Föreningsbankens pantbrev på sammanlagt USD 2.700.616. Obetalda hyror och Johanssons övriga krav mot Gennitti skulle enligt försäljningsavtalet regleras separat. Med stöd av ett managementavtal skulle säljarna också behålla fartyget i sin besittning och svara för fartygets drift.

En redogörelse för händelseförloppet lämnades av Eltvedt & O'Sullivan genom skrivelse den 12 januari 1987 (Bil. 1) i anslutning till fakturering per den 31 december 1986.

s. 3 n

L&L bestrider att Max Slotte skulle ha försäkrat "att vingården var värd minst FFR 20 milj. och att vingården var perfekt skött". Det faller på sin egen orimlighet. Max Slotte har inte besökt fastigheten. Johanssons har själva besiktigat den och det framgår tydligt av Bil. 1 till stämningsansökan, att den uppskattning som gjordes av värdet har sin utgångspunkt i en uppgift från Gennittis notaire.

Föreningsbankernas Bank avsåg emellertid att pantsäkerheten i fartyget inte tillräcklig för ett så stort lån, utan krävde att Lars-Erik Johansson, Per-Arne Johansson och Inga-Lena Johansson skulle gå i borgen för SEK 5.000.000 avseende Lady Ellens åtagande mot banken.

ADVOKATFIRMAN SÖDERMARK

4

Redan under våren och försommaren 1987 uppstod problem genom Gennitti, som inte betalade enligt ingångna avtal.

s. 4 ö

Påståendet är inte alldeles korrekt, men torde inte spela någon roll för sammanhangets skull.

s. 4 x

Under hösten 1987 räknade Johanssons med att mäklarfirman Sparkman & Stevens skulle lyckas sälja Lady Ellen. Flera köpare hade under sommaren visat sitt intresse och förhandlingar fördes vid den tidpunkten med en amerikansk köpare. I ett sista försök att få någon form av uppgörelse med Gennitti, åkte Lars-Erik Johansson till Frankrike den 9 december 1987. Gennitti uppmanades att medverka till att Lady Ellen såldes tillbaka till Johanssons, då han inte kunde betala Föreningsbanken, och att reglera sina övriga skulder genom överlåtelse Domaine de la Tousque till Johanssons.

Den 26 januari 1988 försattes AB Lady Ellen i konkurs.

Syskonen Johansson riskerade därmed att få infria sitt borgensåtagande om SEK 5.000.000 för den kredit, som lämnats av Föreningsbanken till AB Lady Ellen. Det var därför angeläget att återförvärva Lady Ellen mot övertagande av Föreningsbankens lån med pantsäkerhet i fartyget. Förvärvet infördes i skeppsregistret den 9 mars 1988. Köpeskillingen utgjorde SEK 17.761.641.

s. 4 y

L&L vitsordar att vingårdsfastigheten såldes på offentlig auktion den 14 juni 1988. Maitre Girard företrädde Toftö. Max Slotte var i och för sig närvarande tillsammans med Frank Benham och Maitre Coulot (konsult i skattefrågor). Maitre Girard hade självfallet hela ansvaret för att sköta formaliteterna enligt fransk exekutionsrätt. Max Slotte hade ingenting med den saken att göra.

Gennitti försökte genom en bulvan att obstruera mot auktionen, men auktionsresultatet godkändes slutligen av domstolen i Toulon den 11 oktober 1988. Registrering hos behörig fastighetsmyndighet skedde den 3 mars 1989, men lagfarten expedierades inte förrän i slutet av juli samma år.

De rättsliga komplikationerna hade dragit stora kostnader och Toftö önskade därför avsluta Eltvedt & O'Sullivan's uppdrag. Efter uppmaning från Toftö gav Slotte besked om detta till Eltvedt & O'Sullivan i brev den 21 mars 1989 (Bil. 2). Lagfartshandlingarna mottogs av Eltvedt & O'Sullivan i slutet av juli 1989 (Bil. 3).

Eltvedt & O'Sullivan's slutredovisning skedde den 8 augusti 1989 dire Toftö och Domaine de la Tousque (Bil. 4), varvid bland annat redovisades utläg

ADVOKATFIRMAN SÖDERMARK

5

för att erhålla vad som svarar mot lagfarten, FFR 37.016, samt det belopp, som mottagits i anslutning till remissa av den 25 maj 1989 om FFR 135.472.

Redovisningen bildar utgångspunkt för sysslomannapreskription enligt 18:9 HB.

s. 5 x-m

Max Slotte har inte haft någonting att göra med utformningen av avtalet med M. Pierrefeu. Det har dock uppgivits för honom, att det skulle finnas ett sådant avtal, som även skulle vara undertecknat av M. Pierrefeu. Enligt uppgift skulle också en fransk domstol ha konstaterat, att avtalet var ett "contrat fermage" (upplåtelseavtal) och inte ett "bail" (arrendekontrakt) såsom M. Pierrefeu gjort gällande. Johanssons hade i denna angeläget tagit direkt kontakt med Maitre Girard, som företrädde dem inför domstol. Maitre Girard synes ha varit av den uppfattningen, att man det oaktat borde göra upp med M. Pierrefeu. M. Pierrefeu odlade angränsande mark och det får hållas för troligt att han sökte mera mark för sina vinodlingar. Det är möjligt att det därför ansågs tillrådligt att göra upp i godo. Härom vet emellertid L&L inte något.

s. 5 n

L&L har inte haft något uppdrag att bevaka Toftös fordringar i SCIs konkurs. Max Slotte kände inte ens till att bolaget hade försatts i konkurs. Enligt vad Max Slotte tror sig veta, har Johanssons anlitat för honom okända advokater för att sköta deras angelägenheter i konkursen.

s. 6 ö

L&L har inte haft något uppdrag att själva eller genom ombud biträda i Frankrike vid försäljning av vingården

s. 6 x

L&L önskar upprepa, att man inte haft något uppdrag att bevaka eller eljest biträda Toftö i anledning av den offentliga auktionen eller med anledning av konkursen.

s. 6 y

L&L ifrågasätter inte, att Toftö debiterats fastighetsskatt för tiden 1989-92 med FFR 206.507, men förmodar att skattekravet har i sin grund i att Toftö ansågs vara ägare och haft ansvar för skatten.

ADVOKATFIRMAN SÖDERMARK

Grunder för bestridandet

L&L vitsordar att man haft uppdrag att biträda Toftö och övriga intressenter vid försäljningen av Lady Ellen samt vid återköpet av Lady Ellen.

Beträffande förvärvet av säljarreversen har man allenast förmedlat instruktioner. Man har inte lämnat något biträde vid den offentliga auktionen, ej heller vid anskaffandet av arrendator eller vid försäljning av fastigheten.

Några anmärkningar har inte riktats mot L&L vad avser fullgörandet av det uppdrag, som ålåg dem.

För den händelse Råna anser sig ha grund att rikta anmärkningar mot Eitvedt & O'Sullivan, Frank Benham eller Maitre Girard, bestrider L&L att man har skyldighet att svara för eventuella försummelser i deras utförande av uppdrag.

L&L har inte gjort sig skyldig till någon försummelse genom att anvisa Eitvedt & O'Sullivan såsom handläggare i Frankrike och än mindre genom att Frank Benham och Maitre Girard erhöll Toftös och intressenters uppdrag att medverka vid lösandet av de juridiska problemen.

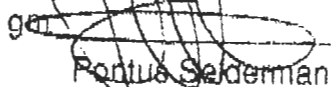
Råna har inte - annat än som ett blankt påstående - utvecklat varför L&L skulle svara för eventuella försummelser för de i Frankrike verksamma rådgivarna och ombuden. Inte heller i övrigt har Råna enligt L&Ls mening tillräckligt utvecklat i vilket hänseende L&L skulle ha handlat felaktigt på sätt som skulle medföra skadeståndsansvar.

Bevisning

L&L finner det knappast meningsfullt att på detta stadium i processen avge någon ens preliminär bevisuppgift. Grunderna för ansvarspåståendet är så pass illa genomtänkta och knapphändigt formulerade, att L&L förutsätter att Råna föreläggs att precisera sin talan avseende de skadeståndsgrundande handlingar, som lagts L&L till last samt yttra sig över svaromålet, innan målet företages till eventuell muntlig förberedelse.

Stockholm den 31 oktober 1995

BERTIL SÖDERMARK

gen
Bertil Södermark